

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-1633/2023-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

PRESUDA NA TEMELJU ODRICANJA

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice-protutužene Gordane Žarko, Ulica hrvatskih knezova 55, 21214 Kaštel Gomilica, OIB: 56297860115, zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika-protutužitelja Kliničkog bolničkog centra Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, 21000 Split, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 18. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Usvaja se u cijelosti kao osnovan glavni tužbeni zahtjev tužiteljice-protutužene koji glasi:

"Nalaže se tuženiku-protutužitelju da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici-protutuženoj razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.g. do 31.10.2024.g. u ukupnom iznosu od 853,38 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

40,35 EUR koja teče od 15. veljača 2019.

12,74 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.

5,84 EUR koja teče od 15. travanj 2019.

5,84 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.

9,29 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.

12,74 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.

12,74 EUR koja teče od 15. rujan 2019.

33,45 EUR koja teče od 15. listopad 2019.

16,19 EUR koja teče od 15. studeni 2019.

5,84 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.

23,09 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.

19,64 EUR koja teče od 15. veljača 2020.

19,64 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.

20,85 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.

26,59 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.

12,74 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
19,64 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
26,54 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
5,84 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
5,84 EUR koja teče od 15. studeni 2020.
9,29 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
5,84 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
9,29 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
19,64 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
9,29 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
5,84 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
40,35 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
9,29 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
5,84 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
33,45 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
9,29 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
9,29 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
19,64 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
2,39 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
12,74 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
9,29 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
16,19 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
12,00 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
36,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
36,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
18,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2023.
12,00 EUR koja teče od 15. kolovoz 2023.
15,00 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
12,00 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
39,00 EUR koja teče od 15. prosinac 2023.
24,00 EUR koja teče od 15. siječanj 2024.
12,00 EUR koja teče od 15. veljača 2024.
18,00 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.
12,00 EUR koja teče od 15. travanj 2024.
15,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
15,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
15,00 EUR koja teče od 15. rujan 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.“

II/ Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja u cijelosti kao neosnovan, a koji glasi:

"Dužan je tužitelj u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tuženiku iznose isplaćene na ime troškova prijevoza za mjesec kada je tužiteljica pretežito bila na godišnjem odmoru skladno provedenom financijskom vještačenju, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na svaki pojedini iznos teče od dana isplate po stopi koja se do 31.12.2022.godine obračunava za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.godine pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

III/ Nalaže se tuženiku-protutužitelju da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici-protutuženoj parnični trošak s osnova glavnog tužbenog zahtjeva, na račun punomoćnice tužiteljice-protutužene odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568 u iznosu od 1.993,75 EUR sa kamata koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

IV/ Nalaže se tuženiku-protutužitelju da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici-protutuženoj parnični trošak s osnova protutužbenog zahtjeva, na račun punomoćnice tužiteljice-protutužene odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568 u iznosu od 437,50 EUR sa kamata koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 31. listopada 2023. tužiteljica navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu primalje pri Klinici za ženske bolesti i porode, te ima prebivalište na adresi Kaštel Gomilica, Hrvatskih knezova 55, koja da je udaljena 13,08 km od mjesta rada Split, Spinčićeva 1. Sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva PROMET d.o.o., autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta da pripada III. tarifnoj zoni, za koju prema cjeniku mjesečna pokazna karta iznosi 61,05 EUR-a/460,00 kuna mjesečno. Odredbom iz čl.66.st.1.TKU-a (NN br.128/2017,

47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.1.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g. da je propisano zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Odredbom iz čl.66.st.7.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020),odnosno čl.65.st.9.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g., da je propisano ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Obzirom na činjenicu da tužitelj ima organiziran javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a tužitelj da ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za III. tarifnu zonu, u mjesečnom iznosu od po 61,05 EUR-a/460,00 kuna, koji iznos nije isplaćivan tužitelju, već umanjeni. Naime, obzirom da tužitelj ima pravo na isplatu mjesečne pokazne karte, sukladno odredbi iz čl.66.st.17.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.23 TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g., je propisano ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, tužitelju je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Nadalje se navodi da se mjesečna karta kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini, pa da naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužitelj zbog opravdanih razloga bio spriječen dolaziti na posao (npr.bolovanje), kako da to pogrešno primjenjuje tuženik. Tužiteljica napominje da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza prijevoza zbog pandemije COVID -19, radi čega tužiteljica u navedenom razdoblju ima pravo na isplatu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Radi navedenog, tužiteljica ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što joj je trebalo biti plaćeno sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a. Tužiteljica je podneskom od 26. kolovoza 2026. (list 222-226 spisa) konačno uredila tužbeni zahtjev na način da glavnim tužbenim zahtjevom potražuje razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018. do 31.10.2024. u iznosu od 853,38 EUR prema prijeđenom kilometru, a ukoliko sud ne prihvati glavni tužbeni zahtjev kao osnovan predlaže sukladno čl. 188. stavka 2. ZPP-a da prihvati podredni tužbeni zahtjev kojim potražuje razliku manje isplaćenih troškova prijevoza u iznosu od 326,13 EUR po cijeni mjesečne pokazne karte, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu (list 13-14 spisa) osporava i osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da je tuženik tužiteljici troškove prijevoza isplaćivao sukladno ugovoru o radu kojeg je s njom sklopio odredbama Zakona o radu i Kolektivnog ugovora. Tuženik da je sukladno čl. 66 toč. 16 Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama imao pravo tužitelju umanjiti troškove prijevoza za one dane kada nije došao na radno mjesto, ako tužitelj nije došao na radno mjesto da nije ni imao troškove prijevoza za taj dan. Upravo da je na tužitelju teret dokaza tvrdnji iz tužbe jer da se ovdje ne radi o slučaju za koji je čl. 135 ZOR-a normirano da je teret

dokaza na poslodavcu tj. tuženiku. Stoga da tužitelj treba dokazati i osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Sukladno iznijetom, a imajući u vidu teret dokazivanja, tuženik predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan. Podredno, opreza radi, u slučaju da sud zauzme tužiteljčin stav kako tuženik ne može radniku umanjivati troškove prijevoza za dane kada nije došao na posao, već mu može samo u onom mjesecu kada je koristio pretežni dio godišnjeg odmora na isplatiti u cijelosti troškove prijevoza za taj mjesec, tuženik je istakao protutužbu zbog stjecanja bez osnove, a kojom potražuje isplatu iznosa isplaćenih na ime troškova prijevoza za mjesec kad je tužiteljica pretežito bila na godišnjem odmoru jer da je tužiteljici neosnovano u posljednjih 5 godina isplaćivao troškove prijevoza za one dane u mjesecu kada je ista dolazila na posao iako je u tom mjestu koristila pretežiti dio godišnjeg odmora. Tuženik se podneskom od 22. kolovoza 2025. odrekao protutužbenog zahtjeva.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom izvataka iz HAK-a (list 5 spisa); obračunske isprave za isplatu plaće-naknade za razdoblje lipanj 2021. (list 5 spisa); Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 7 spisa); cjenika Promet d.o.o. usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tafirnog sustava (list 8 spisa); cjenika pokaznih sportskih i studentskih karata (list 9 spisa); obavijesti Prometa d.o.o. Split (list 10 spisa); odluka KBC-a Split o troškovima prijevoza od 18.08.2022., 24.05.2022. i 23.08.2018. (list 15-19 spisa); izvataka iz Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (list 51-72 spisa); popisa tumačenja Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama NN 128/2017 (list 73-78 spisa); platnih lista; nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije Marijana Jovića (list 197-200 spisa). Izveden je i dokaz saslušanjem tužiteljice (list 102 spisa) te je pregledana sudska praksa dostavljena u spis.

4. Glavni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan dok je protutužbeni zahtjev tuženika u cijelosti neosnovan. Budući je sud prihvatio glavni tužbeni zahtjev o podrednom nije odlučivao.

5. Protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja u cijelosti je neosnovan budući se tuženik podneskom od 22. kolovoza 2025. odrekao protutužbenog zahtjeva pa je ovaj sud temeljem odredbe članka 331.a ZPP-a donio presudu na temelju odricanja, a kojom je u cijelosti odbio protutužbeni zahtjev i odlučio kao u točki II/ izreke ove presude.

6. Među strankama nije sporna činjenica da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu primalje pri Klinici za ženske bolesti i porode te da ima prebivalište na adresi Kaštel Gomilica, Hrvatskih knezova 55, a koja je udaljena 13,08 km od mjesta rada Split, Spinčićeva 1, a što je razvidno također iz potvrde HAK-a (list 4 spisa), a sve navedeno proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice u ovom postupku. U odnosu na sporna pitanja vezana za punomoć koju je tužiteljica izdala punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, navedena pitanja su u cijelosti razjašnjena na ročištu glavne rasprave od 28. travnja 2026., a na kojem ročištu je tužiteljica decidirano potvrdila da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić da je zastupa u predmetnoj pravnoj stvari i da za nju primi sve novčane primitke pa i parnični trošak putem njenog računa, a za njenu korist.

7. Sporno je pripada li tužiteljicu razlika naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. listopada 2018. do 31. listopada 2024. i ukoliko pripada u kojem iznosu. U odnosu na prigovor zastare potraživanja kojeg je istakao zamjenik punomoćnika tužiteljice na ročištu od 01. rujna 2026. godine vezano za zahtjev tuženika da se utvrdi negativna razlika, odnosno iznosi koje je tužitelj tužiteljici preplatio s osnova troškova prijevoza potrebno je istaći da obzirom da tuženik u ovom postupku nije konkretizirao svoju tražbinu za koju traži da se utvrdi negativna razlika budući nije odredio njenu visinu ni dospijeće pa u tom smislu nije ni moguće ocijenjivati da li je zastario tuženikov zahtjev za utvrđivanje negativne razlike kad ne postoji konkretan preplaćeni iznos kojeg tuženik potražuje. Tuženik se odrekao protutužbenog zahtjeva vezano za troškove prijevoza podneskom od 22. kolovoza 2025. odrekao protutužbenog zahtjeva, a zbog čega je ovaj sud i donio presudu na temelju odricanja kojom je u cijelosti odbio protutužbeni zahtjev tuženika protutužitelja kao neosnovan i odlučio kao u točki II/ izreke ove presude. Budući tuženikova tražbina prema tužiteljici u ovom postupku ne postoji neosnovan je prigovor zastare potraživanja istaknut od strane zamjenika punomoćnika tužiteljice istaknut na ročištu od 01.09.2026. godine.

8. Iz pregledanih podataka HAK-a (list 4 spisa) proizlazi da je tužiteljčino mjesto prebivališta u Kaštel Gomilici, Ulica hrvatskih knezova 55, udaljeno od mjesta rada u Spinčićevoj 1, Split 13,08 km.

9. Iz pregledanog cjenika usluga prijevoza putnika u javnog gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava tvrtke Promet d.o.o. (list 8 spisa) proizlazi da je cijena mjesečne pokazne karte za III. Tarifnu zonu 460,00 kuna mjesečno/61,05 eura. Iz pregledanih Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 7 spisa) proizlazi da tužiteljčino mjesto prebivališta spada u III. Tarifnu zonu.

10. U svom iskazu na ročištu od 28. travnja 2026. (list 102 spisa) tužiteljica potvrđuje da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić da je zastupa u predmetnoj pravnoj stvari te da ju je opunomoćila da za nju primi sve novčane primitke pa i parnični trošak putem njenog računa, a za njenu korist. Tužiteljica navodi da je u utuženom razdoblju bila zaposlena kao primalja na Klinici za ženske bolesti i porode. Navodi da je radila u turnusima 12-24-12-48, s radnim vremenom od 7.00 do 19.00 i od 19.00 do 7.00. Navodi da putuje na radno mjesto javnim prijevozom, te da misli da se radi o III. tarifnoj zoni Prometa d.o.o. Navodi da joj tuženik plaća troškove prijevoza prema mjesečnoj pokaznoj karti, a po broju dolazaka na posao te da joj je od 1984. uvijek ista adresa prebivališta. Navodi da se ne sjeća je li od tuženika primala odluke vezane za prijevoz, a da nije imala organizirani javni prijevoz autobusom u razdoblju od 21.3.2020. do 11.5.2020. u vrijeme pandemije covid 19 već da se sama organizirala kako će doći na posao osobnim automobilom. Navodi da nikada nije pisanim putem prigovarala KBC-u na visinu i način izračuna troškova prijevoza, te da nije bilo potrebe da se svake utužene godine pisanim putem izjašnjava poslodavcu o načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza budući da je tuženik sa svime upoznat na koji način ista dolazi na posao odnosno da ide javnim prijevozom. Ističe da nije nikada tuženiku dostavljala vozni red javnih prijevoznika koji vrše usluge javnog prijevoza od vašeg mjesta prebivališta do Split, ista odgovara da nije za tim bilo potrebe jer je uprava tuženika upoznata sa vrstama javnog prijevoza i voznim redom i sa svime ostalim. Navodi da kupuje pokazne karte kao i karte u autobusu, a da vezano za kupnju karte nikad nije dostavljala poslodavcu račune budući da to nije bilo potrebno niti je itko to od nje tražio od strane poslodavca. Vezano za pitanje potražuje li troškove prijevoza i

za dane kada nije došla na posao zbog bolovanja i slično, tužiteljica navodi da traži samo ono što je sljedeće po zakonu. Navodi da je radila u KBC Split od 24.8.1978. do 25.10.2025. godine i to stalno u turnusima.

11. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Marijana Jovića (list 197-200 spisa) proizlazi da je u svrhu izrade mišljenja je bilo potrebno izvršiti uvid u evidenciju rada tužiteljice kako bi se utvrdio broj dolazaka na posao i platne liste u kojima je evidentan isplaćeni iznos naknade troškova prijevoza. Uvidom u podatke u spisu da je evidentno kako je tužiteljica udaljena 13,03 kilometra od radnog mjesta u Splitu. Ističe da je u svom izračunu za svaki dan dolaska na posao obračunao naknadu prijevoza za 26,06 kilometara pomnoženo s naknadom po prijeđenom kilometru. U drugoj opciji da je obračun zaslužene naknade prijevoza izračunat u visini cijene mjesečne pokazne karte Promet Split d.o.o., za treću zonu. U mjesecima u kojima je tužiteljica pretežito koristila godišnji odmor, da je cijena mjesečne karte da je svedena na nulu. Dokumentacija u spisu da je bila dostatna za utvrđivanje broja radnih dana, iznosa isplaćene naknade troška prijevoza, kao i cijene mjesečne pokazne karte Promet d.o.o. Split. U tablici koja prileže nalazu da je prikazan iznos isplaćene naknade prijevoza, te izračun različitih varijanti eventualno zaslužene naknade po traženju suda, te razlika između istih. Navodi da je tuženik tužiteljici isplaćivao naknadu s naznakom međumjesne karte u visini pojedinačnih karata ovisno o broju dana dolaska na posao te da je evidentno kako je tuženik u većini mjeseci isplatio niži iznos naknade u obje varijante. Ističe da bi najpovoljnije za tužiteljicu bila plaćanje u visini mjesečne karte. Vještak u svom zaključnom mišljenju navodi da je prilikom izrade vještva izvršen uvid u priloženu dokumentaciju u spisu te da je na osnovu podataka i izvršenog obračuna mišljenja da je u periodu obračuna plaća od 01.10.2018. do 31.10.2024. tuženik kao poslodavac tužitelju isplatio manju naknadu troška prijevoza i to prema prijeđenim kilometrima u iznosu od 326,13 Eur te prema cijeni mjesečne pokazne karte u iznosu od 853,38 Eur. Mjesečni iznosi ukupno manje plaćenih naknada su prikazani u rekapitulaciji nalaza vještaka.

12. Navedeni nalaz i mišljenje sudskog vještaka Marijana Jovića u cijelosti je vjerodostojan i logičan budući se zasniva na nalogu ovog suda i relevantnoj dokumentaciji u spisu koju je dostavio tuženik, a vještak je razjasnio i sve prigovore tuženika na njegov nalaz i mišljenje.

13. Tužiteljica-protutužena je uredila tužbeni zahtjev podneskom od 26. kolovoza 2026. sukladno nalazu i mišljenju sudskog vještaka Marijana Jovića za utuženo razdoblje od 01.10.2018. do 31.10.2024. na način da ista glavnim tužbenim zahtjevom potražuje iznos od ukupno 853,38 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a uzimajući u obzir činjenicu da tužiteljica za utuženo razdoblje ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za treću zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, a ujedno je postavila i podredni tužbeni zahtjev ukoliko ne bude prihvaćen glavni zahtjev i to u iznosu od 326,13 Eur-a po prijeđenom kilometru. Tuženik u podnesku od 23.07.2026.godine (list 208-210 spisa) prigovara nalazu i mišljenju vještaka Marijana Jović, ističe prigovor procesnog prijeboja te navodi da vještak Marijan Jović u konačnom obračunu nije uzeo u obzir i one mjesece kad je tužiteljica preplaćene te da nije izračunao negativne razlike te u tom smislu predlaže dopunu vještva. Navedeni prigovori tuženika na nalaz i mišljenje vještaka Jović u cijelosti su neosnovani kao i prijedlog tuženika za dopunu vještačenja u smislu utvrđivanja negativnih razlika. Naime, predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice za

isplatu neisplaćene razlike troškova prijevoza. U navedenom smislu je zadaća vještaka bila utvrditi postoji li dugovanje s osnove visine potraživanja koju tužiteljica u ovom postupku zahtijeva, a ne utvrđivati eventualna samostalna potraživanja tuženika prema tužiteljici. Čak i ukoliko je u pojedinom mjesecu tužiteljici bio isplaćen veći iznos troškova prijevoza od onoga koji joj je prema mjerodavnim kriterijima pripadao navedeno ne predstavlja „negativnu razliku“ koja bi se automatski uračunavala u tužiteljčinu potraživanje. Takav eventualno preplaćeni iznos predstavlja zasebno pitanje, odnosno eventualno potraživanje tuženika prema tužiteljici, koje se ne može samo zbog činjenice da je nastalo u istom obračunskom razdoblju pretvoriti u sastavni dio izračuna tužiteljčina potraživanja. U tom smislu činjenica da bi tuženik eventualno imao potraživanje prema tužiteljici ne znači da se time umanjuje činjenična i pravna osnova tužiteljčina potraživanja. Ako tuženik tvrdi da prema tužiteljici ima dospjelo novčano potraživanje koje želi prebiti s potraživanjem tužiteljice, tada je riječ o prigovoru prijeboja, a ne o pitanju pravilnosti obračuna tužiteljeva potraživanja. U konkretnom slučaju tuženik je tek podneskom od 23.07.2026. godine istaknuo procesni prigovor prijeboja, navodeći da traži da se s eventualnim potraživanjem tužitelja prebije iznos za koji tvrdi da je tužiteljici pretplaćen na ime troškova prijevoza, a koji iznos nije naveo, dok je istodobno naveo da će tek nakon dopune vještačenja specificirati iznos koji potražuje radi prijeboja. Dakle, tuženik u trenutku isticanja prigovora nije konkretizirao visinu svog protupotraživanja, niti je njegovo postojanje i visinu moguće utvrđivati tako da se ono prethodno „ugradi“ u obračun tužiteljčina potraživanja. Stoga nije osnovan zahtjev da vještak, mimo predmeta tužbenog zahtjeva, za svaki pojedini mjesec utvrđuje eventualne preplate i potom ih automatski oduzima od eventualnih manje isplaćenih iznosa. Takav način obračuna doveo bi do toga da se eventualno potraživanje tuženika prema tužitelju utvrđuje po službenoj dužnosti i bez jasno određenog zahtjeva tuženika, što nije predmet ovog postupka. U navedenom smislu vještak je stoga osnovano trebao utvrditi samo razliku između pripadajućih i stvarno isplaćenih troškova prijevoza tužiteljici u dijelu u kojem ta razlika predstavlja potraživanje tužitelja, dok eventualne preplate mogu biti predmet razmatranja samo u okviru pravodobno i određeno istaknutog prigovora prijeboja, uz postojanje i dokazivanje svih pretpostavki tog protupotraživanja. Posebno valja imati u vidu da je tuženik u odgovoru na tužbu postavio neodređeni protutužbeni zahtjev vezano za svoje potraživanja prema tužiteljici vezano za preplaćene troškove prijevoza, ali se podneskom od 22.08.2025.godine (list 38-39 spisa) odrekao toga potraživanja pa u tom smislu neosnovano pokušava ostvariti navedeno potraživanje. Stoga se pitanje eventualnog protupotraživanja tuženika ne može poistovjetiti s pitanjem visine tužiteljčina potraživanja niti se vještačenjem može, konstruirati i specificirati takvo potraživanje. Slijedom navedenog, prijedlog tuženika da se nalaz i mišljenje dopune izračunom navodnih „negativnih razlika“, odnosno da se eventualne mjesečne preplate automatski prebije s tužiteljčinim potraživanjem, valjalo je odbiti kao nerelevantan za utvrđenje visine tužbenog zahtjeva u ovom postupku. U navedenom smislu odbijen je prijedlog za dopunu vještačenja kao suvišan, kao i prijedlog tuženika iz podneska od 23.07.2026..godine da se vještaka pozove na raspravu da se očituje na navedene prigovore tuženika budući su navedeni prigovori na vještvo vještaka Marijana Jović u cijelosti neosnovani. Također obzirom da iz svih provedenih dokaza u ovom postupku, posebice proizlazi kao nedvojbeno utvrđena činjenica da tužiteljicu pripada pravo na troškove prijevoza prema cijeni mjesečne karte za razdoblje od 01.10.2018.godine do 31.10.2024.godine, tuženik joj ima pravo umanjiti troškove prijevoza sukladno onome što je propisano odredbom članka 66. stavka 17. TKU-a ("NN" 128/17,47/2018,123/19, 66/20) te 65.stavka 23. TKU-a ("NN" 56/22,127/22) samo za jedan mjesec i to onaj u

kojem ista koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Iz sadržaja nalaza i mišljenja vještaka Marijana Jović proizlazi da je vještak uzeo u obzir prilikom izračuna za navedeno razdoblje da se zbog korištenja godišnjeg odmora tužiteljici naknada troškova prijevoza neće isplatiti za mjesec i to onaj u kojem je ista koristila pretežiti dio godišnjeg odmora.

14. Temeljem odredbe članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), a koji se TKU primjenjuje od 01.12.2017.godine, te odredbe članka 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) koji se primjenjuje od 01.svibnja 2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje, temeljem odredbe članka 66.stavka 7. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te članka 65.stavka 9. TKU-a ("NN" br. 56/22, 127/22) je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbom članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte zbog korištenja godišnjeg odmora da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naposljetku, je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Temeljem odredbe članka 66. stavka 16. TKU-a, ("NN" 128/17, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te članka 65.st. 21. TKU-a ("NN" 56/22,127/22,58/23,128/23) i članka 75.stavka 22. TKU-a ("NN" br. 29/24) je propisano da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti u dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad te za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

15. Iz pregledane potvrde HAK-a (list 4 spisa) proizlazi nedvojbeno da je tužiteljčino mjesto prebivališta Ulica hrvatskih knezova 55, Kaštel Gomilica udaljeno od njenog mjesta rada u Spinčicevoj 1 u Splitu 13,08 km, a što znači da je mjesto prebivališta tužiteljice udaljeno od mjesta rada više od 2 km. U navedenom smislu, a budući je udaljenost od tužiteljčinog prebivališta do mjesta rada duže od dva kilometra tužiteljicu pripada naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska sa posla sukladno citiranim odredbama članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), te 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) za cijelo utuženo razdoblje od 01.10.2018.godine do 31.10.2024.godine. U predmetnom postupku je iz provedenih dokaza, iskaza tužiteljice i svih pregledanih isprava nesporno utvrđena činjenica da tužiteljica ima organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, te da najbliža stanica međumjesnog prijevoza pripada III/ Tarifnoj zoni javnog prijevoznika kao i da je cijena mjesečne pokazne karte III/ Tarifnu zonu prema

pregledanom cjeniku usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 8 spisa) iznosi 460,00 Kuna/61,05 Eur-a. Iz iskaza tužiteljice (list 102 spisa) nedvojbeno proizlazi da je ista u utuženom razdoblju od 01.10.2018. do 31.10.2024. bila kod tuženika zaposlena kao primalja na Klinici za ženske bolesti i porode i da je radila u turnusima 12-24, 12-48 sa radnim vremenom od 7,00-19,00 i od 19,00-7,00. Ista je istakla da stalno putuje na posao i s posla javnim prijevozom, a da joj tuženik plaća troškove prijevoza prema mjesečnoj pokaznoj karti sukladno broju dolazaka na posao. U tom smislu iz navedenog nesporno proizlazi da je ista imala adekvatan organizirani javni prijevoz autobusom cijelo vrijeme utuženog razdoblja jer joj navedeni prijevoz omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla kod tuženika, te se ista tim prijevozom isključivo prema svom iskazu koristila za dolazak na posao i odlazak s posla. Imajući u vidu sve navedeno tužiteljica prema onome što je propisano citiranom odredbom članka 66.stavka 7. TKU-a prema mišljenju ovog suda za cijelo utuženo razdoblje ima pravo na naknadu troškova prijevoza u cijeni iznosa mjesečne karte za treću tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, budući prema iskazu tužiteljice za to utuženo razdoblje je postojao na relaciji od njenog prebivališta do mjesta rada kod tuženika organizirani javni prijevoz, a kojim se ista koristila za dolazak na posao te kojim je istoj omogućen redoviti dolazak na posao kod tuženika i povratak sa posla. Tuženik nije smio umanjivati navedene troškove prijevoza za sve dane kad tužiteljica ne dolazi na posao već samo za mjesec u kojem tužiteljica pretežito koristi godišnji odmor, a kako je i propisano odredbama članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbom članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22). Budući iz iskaza tužiteljice proizlazi da joj je tuženik umanjivao troškove prijevoza za sve dane kad ne dolazi na posao protivno navedenim odredbama iz tog razloga je i došlo do neplaćene razlike troškova prijevoza.

16. Tužiteljicu prema izračunu vještaka Marijana Jovića iz njegovog nalaza i mišljenja na ime manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.godine do 31.10.2024.godine pripada na ime neisplaćenih troškova prijevoza s osnova mjesečne pokazne karte ukupan iznos od 853,38 Eur-a. Na priznati iznos glavnice potraživanja od 853,38 Eur-a tužiteljicu pripada i zakonska zatezna kamata temeljem odredbe članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), a koje zakonske zatezne kamate teku od dospijea svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja petnaestog dana u idućem mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, a prema članku 84. stavku 3. ZR/09, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. Tužiteljicu ne pripadaju zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće jer isti do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) slijedom čega su tužitelji na priznati iznos glavnice dosuđene zatezne kamate osim zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

17. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja u cijelosti je usvojen glavni tužbeni zahtjev tužiteljice i odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude, dok je odbijen

protutužbeni zahtjev tuženika protutužitelja budući se isti odrekao protutužbenog zahtjeva, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude. Budući je tužiteljica podneskom od 26.08.2026.godine postavila sukladno odredbi članka 188.stavka 2. ZPP-a glavni tužbeni zahtjev a eventualno podredni tužbeni zahtjev ukoliko sud ne prihvati glavni tužbeni zahtjev, budući je sud prihvatio u cijelosti glavni tužbeni zahtjev o podrednom tužbenom zahtjevu sud nije ni odlučivao.

18. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela sa glavnim tužbenim zahtjevom tuženik joj je sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi parnične troškove. Tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) a vezano za uspjeh u sporu vezano za glavni tužbeni zahtjev pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 11.12.2023.godine u iznosu 75 bodova; zastupanje na ročištu od 15.09.2025.godine u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 23.09.2025.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 17.02.2026.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 28.04.2026.godine u iznosu 75 bodova; trošak sastava podneska od 25.08.2026.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 01.09.2026.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 37,5 bodova, a što ukupno iznosi 637,5 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a 1.275,00 Eur-a, te što s obzirom na vrijednost boda od 318,75 Eur-a ukupno iznosi 1.593,75 Eur-a, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 400,00 Eur-a ukupno iznosi 1.993,75 Eur-a, a koji iznos tužiteljicu pripada na ime parničnih troškova po glavnom tužbenom zahtjevu zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki III/ izreke ove presude. Tuženik se u podnesku od 15.05.2026.godine protivio da se troškovi isplate na račun punomoćnika tužiteljice. Tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužiteljice budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno. Tužiteljica je na ročištu od 28.04.2026..godine potvrdila da je dobrovoljno ovlastila punomoćnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da za nju može primiti sve novčane primitke, pa i parničnih trošak putem svog računa, a za tužiteljicu pa se upravo time može smatrati da je tužiteljica za navedeno odvjetnici Martini Radić Šunjić izdala specijalnu punomoć. Pored navedenog u punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 6 spisa) proizlazi da je ista izričito ovlastila istu na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužiteljice. Pored navedenog potrebno je istaći da zahtjev tužiteljice za isplatom parničnog troška na račun punomoćnika tužiteljice ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva budući je sukladno odredbi članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti tužbenog zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanja drugog zahtjeva uz postojeći dok parnični trošak sukladno onome što je propisano odredbom članka 151.stavka 1. ZPP-a ne predstavlja tužbeni zahtjev već nastali izdatak učinjen u tijeku ili u povodu postupka. Sud odlučuje sukladno odredbi članka 164.stavka 1. ZPP-a o tome da li i u kojem

iznosu stranku pripada zatraženi parnični trošak i to na određeni zahtjev stranke u zavisnosti od uspjeha u parnici. U tom smislu stranka postavlja zahtjev za isplatu troška, a sud odlučuje o visini parničnog troška koji stranku pripada pa u tom smislu izmjena potraživanja načina plaćanja u zahtjevu za isplatu parničnog troška ne predstavlja u pravnom smislu ni preinaku tužbe. Radi navedenog dosuđen je tužiteljici parnični trošak vezano za glavni tužbeni zahtjev na račun njene punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude. Također tužiteljicu- protutuženu pripada i parnični trošak po osnovi protutužbe sukladno odredbi članka 154.stavka 1.ZPP-a, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika ("NN" 138/23) budući tuženik protutužitelj nije uspio sa protutužbenim zahtjevom. U tom smislu u odnosu na protutužbeni zahtjev tužiteljicu kao opravdani pripadaju trošak sastava podneska od 11.12.2023.godine u iznosu od 25 bodova; zastupanja na ročištu od 15.09.2025.godine u iznosu od 25 bodova; trošak sastava podneska od 23.09.2025.godine u iznosu od 25 bodova; zastupanja na ročištu od 17.02.2026.godine u iznosu od 25 bodova; zastupanja na ročištu od 28.04.2026.godine u iznosu od 25 bodova; trošak sastava podneska od 25.08.2026.godine u iznosu od 25 bodova; zastupanja na ročištu od 01.09.2026.godine u iznosu od 25 bodova; a što ukupno iznosi 175 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 350,00 Eur-a, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 87,5 bodova iznosi 427,50 Eur-a, a koji iznos pripada tužiteljicu na ime parničnih troškova po protutužbi zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki IV/ izreke ove presude. Tužiteljici je dosuđen navedeni parnični trošak s osnova protutužbe kako je i potraživala na račun punomoćnice tužiteljice budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno.

Split, 18. rujna 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

-pun. tužiteljice-protutužene
-tuženiku-protutužitelju

Broj zapisa: **9-3088d-5befa**

Kontrolni broj: **0877d-13a5b-264ec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.